

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

z 25. júna 2020*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa uplatňuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Ponechanie mena žalobcu na zozname – Povinnosť Rady overiť, či rozhodnutie orgánu tretieho štátu bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu“

Vo veci T-295/19,

Olexandr Viktorovyč Klymenko, bydliskom v Moskve (Rusko), v zastúpení: M. Phelippeau, advokát,
žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: A. Vitro a P. Mahnič, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Rady (SZBP) 2019/354 zo 4. marca 2019, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 64, 2019, s. 7), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2019/352 zo 4. marca 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 64, 2019, s. 1), v rozsahu, v akom tieto akty ponechávajú meno žalobcu na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory D. Spielmann, sudcovia O. Spineanu-Matei a R. Mastroianni (spravodajca),

tajomník: E. Coulon,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Táto vec patrí do rámca sporov týkajúcich sa reštriktívnych opatrení prijatých voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine v dôsledku potlačenia demonstrácií na Námestí nezávislosti v Kyjeve (Ukrajina) vo februári 2014.
- 2 Žalobca, pán Olexandr Viktorovyč Klymenko, zastával funkciu ministra pre príjmy a dane Ukrajiny.
- 3 Dňa 5. marca 2014 prijala Rada Európskej únie rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 26). V ten istý deň Rada prijala nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 1).
- 4 Odôvodnenia 1 a 2 rozhodnutia 2014/119 stanovujú:
 - „(1) Rada 20. februára 2014 dôrazne odsúdila akékoľvek použitie násilia na Ukrajine. Vyzvala na okamžité ukončenie násilia na Ukrajine a na úplné dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd. Vyzvala vládu Ukrajiny, aby zachovala maximálnu zdržanlivosť, a vedúcich predstaviteľov opozície, aby sa dištancovali od osôb, ktoré sa prikláňajú k radikálnemu konaniu vrátane násilia.
 - (2) Rada sa 3. marca 2014 dohodla, že s cieľom upevniť a podporiť právny štát a dodržiavanie ľudských práv na Ukrajine zamieria sankcie na opatrenia na zmrazenie a vymáhanie aktív osôb identifikovaných ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osôb zodpovedných za porušovanie ľudských práv.“
- 5 Článok 1 ods. 1 a 2 rozhodnutia 2014/119 stanovuje:
 - „1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osobám zodpovedným za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.
 2. Fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom uvedeným v prílohe sa priamo ani nepriamo nesprístupnia žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje, a to ani v ich prospech.“
- 6 Podrobnosti tohto zmrazenia sú uvedené v článku 1 ods. 3 až 6 rozhodnutia 2014/119.
- 7 V súlade s rozhodnutím 2014/119 ukladá nariadenie č. 208/2014 povinnosť prijať dotknuté reštriktívne opatrenia a definuje podmienky uvedených reštriktívnych opatrení v podstate rovnakým spôsobom ako uvedené rozhodnutie.
- 8 Mená osôb, na ktoré sa vzťahujú rozhodnutie 2014/119 a nariadenie č. 208/2014, sú uvedené na zozname nachádzajúcom sa v prílohe uvedeného rozhodnutia a v prílohe I uvedeného nariadenia (ďalej len „zoznam“) okrem iného s odôvodnením ich zápisu. Meno žalobcu nebolo na tomto zozname pôvodne uvedené.

- 9 Rozhodnutie 2014/119 a nariadenie č. 208/2014 boli zmenené vykonávacím rozhodnutím Rady 2014/216/SZBP zo 14. apríla 2014, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 111, 2014, s. 91), a vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 381/2014 zo 14. apríla 2014, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 111, 2014, s. 33) (ďalej spolu len „akty z apríla 2014“).
- 10 Aktmi z apríla 2014 bolo meno žalobcu doplnené do zoznamu spolu s identifikačnými údajmi „bývalý minister pre príjmy a dane“ a s týmto odôvodnením:
- „Osoba, proti ktorej sa na Ukrajine vedie vyšetrovanie pre účasť na trestných činoch v súvislosti so spreneverou ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a ich protiprávnym prevodom mimo Ukrajinu.“
- 11 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 30. júna 2014 žalobca podal žalobu zapísanú do registra pod číslom veci T-494/14, v ktorej sa okrem iného domáhal zrušenia aktov z apríla 2014 v rozsahu, v akom sa ho týkali.
- 12 Dňa 29. januára 2015 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2015/143, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 16), a nariadenie (EÚ) 2015/138, ktorým sa mení nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 1).
- 13 Rozhodnutie 2015/143 od 31. januára 2015 spresnilo kritériá zapisovania osôb, ktorých sa týka zmrazenie finančných prostriedkov. Článok 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119 bol konkrétne nahradený týmto textom:
- „1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osoby zodpovedné za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.
- Na účely tohto rozhodnutia patria medzi osoby identifikované ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov osoby, proti ktorým vedú ukrajinské orgány vyšetrovanie z dôvodu:
- a) sprenevery ukrajinských verejných finančných prostriedkov alebo aktív alebo spolupáchateľstva pri takejto sprenevere, alebo
- b) zneužívania právomoci verejného činiteľa s cieľom získať pre seba alebo tretiu stranu neoprávnenú výhodu a tým spôsobiť škodu, pokiaľ ide o ukrajinské verejné finančné prostriedky alebo aktíva, alebo spolupáchateľstva pri takomto zneužívaní.“
- 14 Nariadenie 2015/138 zmenilo nariadenie č. 208/2014 v súlade s rozhodnutím 2015/143.
- 15 Dňa 5. marca 2015 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2015/364, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 25), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/357, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 1) (ďalej spolu len „akty z marca 2015“). Rozhodnutie 2015/364 na jednej strane nahradilo článok 5 rozhodnutia 2014/119 a predĺžilo uplatnenie reštriktívnych opatrení týkajúcich sa žalobcu do 6. marca 2016 a na druhej strane zmenilo prílohu k tomuto poslednému uvedenému rozhodnutiu. Vykonávacie nariadenie 2015/357 následne zmenilo prílohu I nariadenia č. 208/2014.

- 16 Aktmi z marca 2015 bolo meno žalobcu ponechané na zozname spolu s identifikačnými údajmi „bývalý minister pre príjmy a dane“ a s týmto novým odôvodnením:
- „Osoba, voči ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív a za zneužívanie právomoci verejného činiteľa s cieľom poskytnúť neoprávnenú výhodu pre seba alebo pre tretiu stranu, a tým spôsobiť škodu, pokiaľ ide o ukrajinské verejné finančné prostriedky alebo aktíva.“
- 17 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. mája 2015 žalobca podal žalobu zapísanú do registra pod číslom veci T-245/15, v ktorej sa domáhal okrem iného zrušenia aktov z marca 2015 v rozsahu, v akom sa ho týkali.
- 18 Dňa 4. marca 2016 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2016/318, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 76), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/311, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 1) (ďalej spolu len „akty z marca 2016“).
- 19 Aktmi z marca 2016 bolo uplatňovanie reštriktívnych opatrení, najmä pokiaľ ide o žalobcu, predĺžené do 6. marca 2017, pričom odôvodnenie jeho označenia nebolo v porovnaní s tým, ktoré bolo uvedené v aktoch z marca 2015, zmenené.
- 20 Vyjadrením doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 28. apríla 2016 žalobca upravil svoju žalobu týkajúcu sa veci T-245/15 v súlade s článkom 86 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu tak, že navrhoval aj zrušenie aktov z marca 2016 v rozsahu, v akom sa ho týkali.
- 21 Uznesením z 10. júna 2016, Klymenko/Rada (T-494/14, EU:T:2016:360), prijatým na základe článku 132 rokovacieho poriadku Všeobecný súd vyhovel žalobe uvedenej v bode 11 vyššie a vyhlásil ju za zjavne dôvodnú, a zrušil teda akty z apríla 2014 v rozsahu, v akom sa týkali žalobcu.
- 22 Dňa 3. marca 2017 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2017/381, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 58, 2017, s. 34), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/374, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 58, 2017, s. 1) (ďalej spolu len „akty z marca 2017“).
- 23 Aktmi z marca 2017 bolo uplatňovanie reštriktívnych opatrení predĺžené do 6. marca 2018, pričom odôvodnenie označenia žalobcu nebolo v porovnaní s tým, ktoré bolo uvedené v aktoch z marca 2015, zmenené.
- 24 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 27. marca 2017 žalobca znovu upravil svoju žalobu týkajúcu sa veci T-245/15 tak, že navrhoval aj zrušenie aktov z marca 2017 v rozsahu, v akom sa ho týkali.
- 25 V rozsudku z 8. novembra 2017, Klymenko/Rada (T-245/15, neuvverejnený, EU:T:2017:792), Všeobecný súd zamietol návrhy žalobcu uvedené v bodoch 17, 20 a 24 vyššie v celom rozsahu.
- 26 Dňa 5. januára 2018 podal žalobca proti rozsudku z 8. novembra 2017, Klymenko/Rada (T-245/15, neuvverejnený, EU:T:2017:792), odvolanie na Súdny dvor, ktoré bolo zapísané do registra pod číslom veci C-11/18 P.
- 27 Dňa 5. marca 2018 Rada prijala rozhodnutie (SZBP) 2018/333, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 63, 2018, s. 48), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2018/326, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 63, 2018, s. 5) (ďalej spolu len „akty z marca 2018“).
- 28 Aktmi z marca 2018 bolo uplatňovanie predmetných reštriktívnych opatrení predĺžené do 6. marca 2019, pričom odôvodnenie označenia žalobcu nebolo v porovnaní s tým, ktoré bolo uvedené v aktoch z marca 2015, zmenené.

- 29 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 30. apríla 2018 žalobca podal žalobu zapísanú do registra pod číslom veci T-274/18, v ktorej sa domáhal zrušenia aktov z marca 2018 v rozsahu, v akom sa ho týkali.
- 30 V období od decembra 2018 do februára 2019 si Rada a žalobca vymenili viaceré listy týkajúce sa možnosti predĺženia predmetných reštriktívnych opatrení prijatých voči tomuto žalobcovi. Rada konkrétne zaslala žalobcovi viaceré listy kancelárie Generálnej prokuratúry Ukrajiny (ďalej len „GP“), ktoré sa týkali voči nemu vedených trestných konaní a z ktorých vychádzala pri zvažovaní uvedeného predĺženia.
- 31 Dňa 4. marca 2019 prijala Rada rozhodnutie (SZBP) 2019/354, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 64, 2019, s. 7), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2019/352, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 64, 2019, s. 1) (ďalej spolu len „napadnuté akty“).
- 32 Napadnutými aktmi bolo uplatňovanie predmetných reštriktívnych opatrení predĺžené do 6. marca 2020 a meno žalobcu bolo ponechané na zozname s rovnakým odôvodnením, aké bolo pripomenuté v bode 16 vyššie, spolu so spresnením, ktoré znie takto:
- „Z informácií zo spisu Rady vyplýva, že v trestnom konaní, z ktorého Rada vychádzala, boli dodržané práva pána Klymenka na obhajobu a účinnú súdnu ochranu. Dokazuje to najmä rozhodnutie vyšetrojúceho sudcu z 5. októbra 2018, ktorým sa udeľuje povolenie na osobitné vyšetrovanie v neprítomnosti.“
- 33 Rada listom z 5. marca 2019 informovala žalobcu o zachovaní reštriktívnych opatrení voči nemu. Odpovedala tiež na pripomienky žalobcu uvedené v korešpondencii z 19. decembra 2018, 21. januára a 4. februára 2019 a zaslala mu napadnuté akty. Určila mu aj lehotu, v ktorej mohol predložiť pripomienky pred prijatím rozhodnutia o prípadnom ponechaní jeho mena na zozname.

Skutkové okolnosti po podaní tejto žaloby

- 34 Rozsudkom z 11. júla 2019, Klymenko/Rada (T-274/18, EU:T:2019:509), Všeobecný súd zrušil akty z marca 2018 v rozsahu, v akom sa týkali žalobcu.
- 35 Rozsudkom z 26. septembra 2019, Klymenko/Rada (C-11/18 P, neuvverejnený, EU:C:2019:786), Súdny dvor zrušil po prvé rozsudok z 8. novembra 2017, Klymenko/Rada (T-245/15, neuvverejnený, EU:T:2017:792) (pozri bod 25 vyššie), a po druhé akty z marca 2015, marca 2016 a marca 2017 v rozsahu, v akom sa týkali žalobcu.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 36 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 3. mája 2019 žalobca podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 37 Rada predložila svoje vyjadrenie k žalobe 29. júla 2019.
- 38 Písomná časť konania bola ukončená 20. septembra 2019, keďže žalobca nepredložil repliku v stanovnej lehote.
- 39 Vzhľadom na to, že došlo k zmene v zložení komôr Všeobecného súdu, vec bola podľa článku 27 ods. 5 rokovacieho poriadku pridelená piatej komore, ku ktorej bol pridelený nový sudca spravodajca.

- 40 Dňa 20. novembra 2019 Všeobecný súd v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 89 rokovacieho poriadku vyzval účastníkov konania, aby mu predložili svoje pripomienky k dôsledkom, aké by sa mali v prejednávanej veci vyvodiť z rozsudkov z 11. júla 2019, Klymenko/Rada (T-274/18, EU:T:2019:509), a z 26. septembra 2019, Klymenko/Rada (C-11/18 P, neuvverejnený, EU:C:2019:786). Účastníci konania vyhovelí tomuto opatreniu v stanovenej lehote.
- 41 Podľa článku 106 ods. 3 rokovacieho poriadku Všeobecný súd môže v prípade nepodania žiadosti účastníkmi konania o nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov odo dňa, keď bolo účastníkom konania doručené oznámenie o skončení písomnej časti konania, rozhodnúť, že sa o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania. V prejednávanej veci sa Všeobecný súd domnieval, že má na základe písomností v spise dostatok informácií, a preto rozhodol, že keďže takáto žiadosť nebola podaná, o žalobe sa rozhodne bez ústnej časti konania.
- 42 Žalobca v podstate navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté akty v rozsahu, v akom sa ho týkajú,
 - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 43 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania,
 - subsidiárne, ak by mali byť napadnuté akty zrušené v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu, nariadil zachovanie účinkov rozhodnutia 2019/354 až do nadobudnutia účinnosti čiastočného zrušenia vykonávacieho nariadenia 2019/352.

Právny stav

- 44 Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza päť žalobných dôvodov, z ktorých prvý je založený na porušení povinnosti odôvodnenia, druhý na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu, tretí na neexistencii právneho základu, štvrtý na nesprávnom posúdení a piaty na porušení vlastníckeho práva.
- 45 Najprv treba preskúmať spoločne druhý a štvrtý žalobný dôvod v rozsahu, v akom sa nimi Rade vytýka, že neoverila, či ukrajinské orgány dodržali právo žalobcu na obhajobu a jeho právo na účinnú súdnu ochranu, čo malo viesť k nesprávnomu posúdeniu pri prijímaní napadnutých aktov.
- 46 V rámci týchto dôvodov žalobca s odkazom na rozsudok z 19. decembra 2018, Azarov/Rada (C-530/17 P, EU:C:2018:1031), predovšetkým tvrdí, že Rada opomenula overiť, či rozhodnutie GP, z ktorého vychádzala na účely zachovania reštriktívnych opatrení voči nemu, bolo prijaté pri dodržaní práva žalobcu na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu.
- 47 V tejto súvislosti žalobca vytýka Rade, že vykonala nedostatočné overenia a svojvoľne odmietla pripomienky, ktoré jej predložil k rôznym dokumentom zaslaným zo strany GP.
- 48 Žalobca konkrétne tvrdí, že rozhodnutie vyšetrojúceho sudcu obvodného súdu Pečersk v Kyjeve z 5. októbra 2018 (ďalej len „rozhodnutie vyšetrojúceho sudcu z 5. októbra 2018“), ktorým sa povoľuje voči nemu začať osobitné vyšetrovanie v neprítomnosti, nebolo prijaté, na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada, pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu, ako sú zakotvené najmä v článkoch 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného

v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“), ako aj v článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“). Toto rozhodnutie totiž jednak nebolo možné napadnúť odvolaním a jednak bolo prijaté v rozpore s požiadavkami ukrajinského trestného poriadku (ďalej len „trestný poriadok“). Žalobca zdôrazňuje, že hoci o tom informoval Radu, tá v tejto súvislosti nevykonala žiadne dôkladnejšie overenie.

- 49 Žalobca sa navyše domnieva, že dĺžka jeho údajného trestného stíhania na Ukrajine nie je primeraná v zmysle článku 6 ods. 1 EDLP a že aj po vydaní rozhodnutia vyšetrojúceho sudcu z 5. októbra 2018 je zjavné, že jediným cieľom sledovaným ukrajinskými orgánmi je odôvodniť zachovanie predmetných reštriktívnych opatrení.
- 50 Od začatia predbežného vyšetrovania totiž orgány poverené jeho vedením pri absencii akýchkoľvek dôkazov toto vyšetrovanie iba zdržiavali a neprijali žiadne rozhodnutie o postúpení veci súdu alebo o zastavení konania, čím porušili trestný poriadok.
- 51 Rada predovšetkým tvrdí, ako vyplýva z jej listu z 5. marca 2019, že zohľadnila pripomienky žalobcu, overila ich opodstatnenosť a vzhľadom na informácie získané od GP dospela k záveru, že existujú dostatočné dôvody na ponechanie mena žalobcu na zozname. Rada zastáva názor, že v rámci svojej korešpondencie so žalobcom overila ním uvádzané tvrdenia tým, že GP položila konkrétne otázky a dostala na ne vysvetlenia. Okrem toho žalobca využil svoje právo byť zastúpený advokátom v konaniach na Ukrajine, ktoré sa ho týkajú, a účinne využíval svoje práva, pričom jeho námietkam bolo občas vyhovené.
- 52 Napokon z korešpondencie, ktorú žalobca zaslal Rade, nevyplýva, že by uplatnil opravné prostriedky alebo námietky, ktoré mu poskytuje trestný poriadok v určitých procesných situáciách, akými sú zastavenie vyšetrovania alebo to, že vyšetrovanie nebolo skončené v stanovenej lehote.
- 53 Rada okrem toho pripomína, že voči žalobcovi boli vydané rôzne súdne rozhodnutia. Išlo o rozhodnutie, ktorým sa povoľuje zadržanie žalobcu na účely zabezpečenia jeho prítomnosti na súde, vydané vyšetrojúcim sudcom obvodného súdu Pečersk v Kyjeve, povolenie z 1. marca 2017 viesť vyšetrovanie v rámci konania s referenčným číslom 42017000000000113 (ďalej len „konanie 113“) a rozhodnutie, ktorým sa povoľuje začatie osobitného vyšetrovania v neprítomnosti v rámci konania s referenčným číslom 42014000000000521 (ďalej len „konanie 521“). Navyše z ďalších skutočností, akou je napríklad oznámenie z 21. apríla 2017 advokátom žalobcu o ukončení súdneho vyšetrovania, ktoré im poskytuje prístup k spisu, vyplýva, že právo žalobcu na obhajobu a jeho právo na účinnú súdnu ochranu boli v rámci konaní, ktoré sa ho týkajú, dodržané.
- 54 Advokáti žalobcu teda boli dobre informovaní o prebiehajúcich konaniach, ale využívali skutočnosť, že žalobca sa nenachádzal na Ukrajine, aby namietali procesné vady a zabránili tomu, aby sa objavil na súdoch.
- 55 Rada sa napokon domnieva, že bola schopná overiť, že pri prijímaní určitého počtu rozhodnutí v priebehu trestných konaní bolo dodržané právo žalobcu na obhajobu a jeho právo na účinnú súdnu ochranu.
- 56 Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu založené na neprimeranej dĺžke vyšetrovaní a na tom, že voči nemu nebolo vznesené obvinenie, Rada poznamenáva, že požiadala ukrajinské orgány o vysvetlenie v tejto súvislosti a aj ho dostala, a že vyšetrovania týkajúce sa konaní 113 a 521 boli ukončené v príslušnom poradí v roku 2017 a v októbri 2018, čo svedčí o posune v konaní.
- 57 Rada ďalej uvádza, že na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobca, vychádzala z dostatočne silného skutkového základu, keďže predložila dôkazy preukazujúce na jednej strane existenciu trestných konaní vedených proti žalobcovi v súvislosti so spreneverou ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a na druhej strane dodržiavanie práva na obhajobu a práva na spravodlivý proces.

- 58 Vo svojej odpovedi na otázku uvedenú v bode 40 vyššie Rada napokon tvrdí, že z celej korešpondencie so žalobcom vyplýva, že v spolupráci s GP overila tvrdenia uvádzané v listoch žalobcu tým, že položila konkrétne otázky a získala ďalšie vysvetlenia.
- 59 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že súdy Európskej únie majú pri preskúmaní reštriktívnych opatrení v podstate zabezpečiť úplné preskúmanie zákonnosti všetkých aktov Únie z hľadiska základných práv, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť právneho poriadku Únie, medzi ktorými sú uvedené okrem iného právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu, ako sú zakotvené v článkoch 47 a 48 Charty (pozri rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 40 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2019, Klymenko/Rada, C-11/18 P, neuvverejnený, EU:C:2019:786, body 21 a 22, ako aj citovanú judikatúru).
- 60 Účinnosť súdneho preskúmania zaručená článkom 47 Charty vyžaduje, aby sa súd Únie pri preskúmaní zákonnosti dôvodov, o ktoré sa opiera rozhodnutie zaradiť meno určitej osoby do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, alebo ho tam ponechať, uistil o tom, či sa toto rozhodnutie, ktoré má v prípade tejto osoby individuálny dosah, opiera o dostatočne silný skutkový základ. To predpokladá overenie skutočností uvádzaných v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa uvedené rozhodnutie opiera, tak, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody, alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie uvedených aktov, podložené (pozri rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 61 Prijatie a zachovanie reštriktívnych opatrení, akými sú opatrenia stanovené v rozhodnutí 2014/119 a nariadení č. 208/2014 v znení zmien, prijatých voči osobe identifikovanej ako osoba zodpovedná za spreneveru finančných prostriedkov patriacich tretiemu štátu, v zásade vychádza z rozhodnutia orgánu tohto štátu, ktorý je v tejto súvislosti príslušný začať a viesť trestné vyšetrowanie týkajúce sa tejto osoby a trestného činu sprenevery verejných finančných prostriedkov (pozri rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 42 a citovanú judikatúru).
- 62 Aj keď podľa kritéria zápisu, akým je to pripomenuté v bode 13 vyššie, Rada môže založiť reštriktívne opatrenia na rozhodnutí tretieho štátu, z povinnosti tejto inštitúcie dodržiavať právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu vyplýva, že sa musí uistiť o dodržiavaní uvedených práv orgánmi tretieho štátu, ktoré prijali uvedené rozhodnutie (pozri rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 43 a citovanú judikatúru).
- 63 Požiadavka, aby Rada overila, či rozhodnutia tretích štátov, z ktorých má v úmysle vychádzať, boli prijaté pri dodržaní uvedených práv, má za cieľ zabezpečiť, že prijatie alebo zachovanie opatrení na zmrazenie finančných prostriedkov sa uskutoční len na dostatočne pevnom skutkovom základe, a chrániť tak dotknuté osoby a subjekty. Rada tak môže konštatovať, že prijatie alebo zachovanie takýchto opatrení je založené na dostatočne pevnom skutkovom základe len po tom, čo sama overí, či pri prijatí rozhodnutia dotknutého tretieho štátu, z ktorého má v úmysle vychádzať, sa dodržalo právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu (pozri rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 44 a citovanú judikatúru).
- 64 Navyše, aj keď je pravda, že skutočnosť, že tretí štát je jedným zo štátov, ktoré pristúpili k EDLP, predpokladá, že Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vykoná preskúmanie základných práv zaručených EDLP, ktoré v súlade s článkom 6 ods. 3 ZEÚ predstavujú všeobecné zásady práva Únie, táto skutočnosť však nemôže spôsobiť, že potreba overenia pripomenutá v bode 63 vyššie bude nadbytočná (pozri rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 45 a citovanú judikatúru).
- 65 Podľa judikatúry je Rada povinná v zhrnutí dôvodov týkajúcich sa prijatia alebo zachovania reštriktívnych opatrení voči určitej osobe alebo určitému subjektu uviesť – hoci len stručne – dôvody, pre ktoré sa domnieva, že rozhodnutie tretieho štátu, z ktorého má v úmysle vychádzať, bolo prijaté pri

- dochránení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu. Na to, aby Rada splnila svoju povinnosť odôvodnenia, jej tak prislúcha uviesť v rozhodnutí ukladajúcom reštriktívne opatrenia, že overila, či rozhodnutie tretieho štátu, na ktorom zakladá tieto opatrenia, bolo prijaté pri dodržaní týchto práv (pozri rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 46 a citovanú judikatúru).
- 66 Napokon, pokiaľ Rada pri prijatí alebo zachovaní reštriktívnych opatrení, o ktoré ide vo veci samej, vychádza z rozhodnutia tretieho štátu začať a viesť trestné konanie z dôvodu sprenevery verejných finančných prostriedkov alebo aktív dotknutou osobou, musí sa jednak uistiť, že v čase prijatia uvedeného rozhodnutia orgány tohto tretieho štátu dodržali právo na obhajobu a právo na účinnú súdnu ochranu osoby, voči ktorej sa vedie predmetné trestné konanie, a jednak musí v rozhodnutí, ktorým sa ukladajú reštriktívne opatrenia, uviesť dôvody, pre ktoré sa domnieva, že uvedené rozhodnutie tretieho štátu bolo prijaté pri dodržaní týchto práv (rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 47).
- 67 Vzhľadom na tieto zásady vyplývajúce z judikatúry je potrebné určiť, či Rada tieto povinnosti splnila.
- 68 Na úvod treba uviesť, že hoci je pravda, že Rada v napadnutých aktoch (pozri bod 32 vyššie) uviedla dôvody, pre ktoré sa domnievala, že rozhodnutie ukrajinských orgánov začať a viesť trestné konanie z dôvodu sprenevery verejných finančných prostriedkov alebo aktív voči žalobcovi bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu, je potrebné overiť, či Rada správne dospela k záveru, že uvedené orgány v rámci konaní, z ktorých napadnuté akty vychádzajú, uvedené práva žalobcu dodržali.
- 69 Preskúmanie dôvodnosti odôvodnenia, ktoré je preskúmaním materiálnej zákonnosti napadnutých aktov a v prejednávanej veci spočíva v overení, či skutočnosti uvádzané Radou sú preukázané a či môžu preukázať overenie toho, že ukrajinské orgány tieto práva dodržali, je totiž potrebné odlišovať od otázky odôvodnenia, ktorá sa týka podstatnej formálnej náležitosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. novembra 2012, Rada/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, body 60 a 61) a je len dôsledkom povinnosti Rady vopred sa uistiť o dodržaní uvedených práv.
- 70 Voči žalobcovi boli uplatnené nové reštriktívne opatrenia prijaté napadnutými aktmi na základe kritéria zápisu uvedeného v článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119, ako bolo spresnené v rozhodnutí 2015/143 a článku 3 nariadenia č. 208/2014, ako bolo spresnené v nariadení 2015/138 (pozri body 13 a 14 vyššie). Toto kritérium stanovuje zmrazenie finančných prostriedkov osôb identifikovaných ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských verejných finančných prostriedkov vrátane osôb, voči ktorým ukrajinské orgány vedú vyšetrovanie.
- 71 Treba konštatovať, že Rada pri rozhodnutí o ponechaní mena žalobcu na zozname vychádzala zo skutočnosti, že žalobca bol osobou, voči ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie za trestné činy spočívajúce v sprenevere verejných finančných prostriedkov alebo aktív a súvisiace so zneužitím postavenia, čo bolo preukázané listami GP, ktorých kópia bola doručená žalobcovi (pozri bod 30 vyššie).
- 72 Zachovanie reštriktívnych opatrení prijatých voči žalobcovi bolo teda rovnako ako vo veciach, v ktorých bol vydaný rozsudok z 26. septembra 2019, Klymenko/Rada (C-11/18 P, neuvverejnený, EU:C:2019:786), a rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada (T-274/18, EU:T:2019:509), založené na rozhodnutí ukrajinských orgánov začať a viesť trestné vyšetrovanie týkajúce sa trestného činu sprenevery ukrajinských finančných prostriedkov.
- 73 Treba tiež uviesť, že Rada pri zmene prílohy rozhodnutia 2014/119 a prílohy I nariadenia č. 208/2014 prostredníctvom napadnutých aktov doplnila nový oddiel venovaný výlučne právu na obhajobu a právu na účinnú súdnu ochranu, ktorý sa delí na dve časti.

- 74 V prvej časti sa uvádza len všeobecné pripomenutie práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu podľa trestného poriadku. V prvom rade sú pripomenuté jednotlivé procesné práva, ktoré má podľa článku 42 trestného poriadku každá osoba podozrivá alebo obvinená v trestnom konaní. Ďalej sa na jednej strane pripomína, že podľa článku 306 tohto poriadku akúkoľvek sťažnosť proti rozhodnutiam, úkonom alebo opomenutiam vyšetrovateľa alebo prokurátora musí posúdiť vyšetrojúci sudca alebo miestny súd v prítomnosti sťažovateľa alebo jeho obhajcu, alebo právneho zástupcu. Na druhej strane sa predovšetkým uvádza, že článok 309 uvedeného poriadku stanovuje rozhodnutia vyšetrojúcich sudcov, ktoré možno napadnúť opravným prostriedkom. Napokon sa v tejto časti spresňuje, že niektoré procesné vyšetrovacie úkony, akými sú zhabanie majetku a zadržavacie opatrenia, možno navyše vykonať len na základe rozhodnutia vyšetrojúceho sudcu alebo súdu.
- 75 Druhá časť oddielu sa týka uplatňovania práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu jednotlivých osôb na zozname. Pokiaľ ide konkrétne o žalobcu, v tejto časti sa uvádza, že podľa informácií zo spisu Rady bolo v trestnom konaní, z ktorého Rada vychádzala, dodržané právo žalobcu na obhajobu a jeho právo na účinnú súdnu ochranu, ako to dokazuje najmä rozhodnutie vyšetrojúceho sudcu z 5. októbra 2018 (pozri bod 32 vyššie).
- 76 Treba tiež uviesť, že v liste z 5. marca 2019 (pozri bod 33 vyššie) Rada na jednej strane uviedla len to, že listy od GP preukazujú, že voči žalobcovi naďalej prebiehajú konania 113 a 521 z dôvodu sprenevery verejných finančných prostriedkov alebo aktív, a na druhej strane, pokiaľ ide o dodržanie práva žalobcu na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu, výslovne odkázala len na konanie 521, pričom spresnila, že z rozhodnutia vyšetrojúceho sudcu z 5. októbra 2018 vyplýva, že tieto práva boli v danom prípade dodržané. Dodržanie týchto práv malo vyplývať z okolnosti, že uvedené rozhodnutie bolo prijaté na verejnom pojednávaní za účasti obhajoby. Okrem toho sa v tomto rozhodnutí konštatovalo, že žalobca je v uvedenom trestnom konaní podozrivou osobou, že jeho meno je zapísané v „zozname hľadaných osôb“, že obvinenie preukázalo dôvodné podozrenia a že existujú dôvody domnievať sa, že sa ukrýva pred orgánmi poverenými predbežným vyšetrovaním.
- 77 Z toho vyplýva, že hoci Rada v liste z 5. marca 2019 (pozri bod 33 vyššie) spomenula tiež konanie 113, iba v prípade konania 521 Rada potvrdila, že skutočne overila dodržanie práva žalobcu na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu.
- 78 V tejto súvislosti treba na úvod poznamenať, že Rada nepreukázala, do akej miery rozhodnutie vyšetrojúceho sudcu z 5. októbra 2018, ktoré je aktom čisto procesnej povahy, svedčí o dodržaní práva žalobcu na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu v priebehu konania 521. Ako bolo pripomenuté v bodoch 61 a 62 vyššie, v prejednávanej veci bola totiž Rada povinná pred rozhodnutím o zachovaní predmetných reštriktívnych opatrení overiť, či rozhodnutie ukrajinských justičných orgánov začať a viesť trestné vyšetrovania týkajúce sa trestných činov sprenevery verejných finančných prostriedkov alebo aktív a zneužitia právomoci verejného činiteľa bolo prijaté pri dodržaní uvedených práv žalobcu.
- 79 Z tohto hľadiska rozhodnutie vyšetrojúceho sudcu z 5. októbra 2018, ktoré má vo vzťahu ku konaniu 521 úplne vedľajší charakter, nemožno označiť, prinajmenšom z formálneho hľadiska, za rozhodnutie začať a viesť vyšetrovanie odôvodňujúce zachovanie reštriktívnych opatrení. Napriek tomu je možné pripustiť, aby z vecného hľadiska toto rozhodnutie, keďže bolo prijaté súdom, Rada skutočne zohľadnila ako skutkový základ odôvodňujúci zachovanie predmetných opatrení. Preto treba overiť, či sa Rada mohla oprávnene domnievať, že uvedené rozhodnutie svedčí o dodržaní práva žalobcu na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu.
- 80 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Rada, však z rozhodnutia vyšetrojúceho sudcu z 5. októbra 2018 jasne nevyplýva, že tieto práva bola žalobcovi v prejednávanej veci zaručené. V tejto súvislosti, hoci je pravda, ako uvádza Rada vo svojom liste z 5. marca 2019 (pozri bod 33 vyššie), že uvedené rozhodnutie bolo prijaté na verejnom pojednávaní za účasti zástupcu obhajoby a že vyšetrojúci sudca v ňom dospel k záveru, že žalobca je podozrivou osobou, že je zaradený do „zoznamu hľadaných

osôb“, že prokurátor preukázal dôvodné podozrenie a že existujú dôvody domnievať sa, že žalobca sa ukrýva pred orgánmi poverenými predbežným vyšetrovaním, nič to nemení na tom, že z písomností v spise vo veci nevyplýva, že by Rada preskúmala informácie, ktoré jej žalobca oznámil v listoch z 19. decembra 2018 a 4. februára 2019.

- 81 Žalobca totiž tvrdil, čo podložil aj dokumentmi, po prvé, že na rozdiel od informácií, ktoré GP poskytla vyšetrojúcemu sudcovi, jeho meno nie je zapísané v zozname medzinárodne hľadaných osôb vytvorenom Medzinárodnou organizáciou kriminálnej polície (Interpol) (ďalej len „zoznam osôb hľadaných Interpolom“), po druhé, že na pojednávaní pred týmto sudcom nebol zastúpený advokátmi, ktorých určil, ale advokátom *ex offo*, ktorý nebol schopný poskytnúť primeranú obhajobu, a po tretie, že podmienky na povolenie konania v jeho neprítomnosti neboli v tomto prípade splnené a rozhodnutie vyšetrojúceho sudcu z 5. októbra 2018 porušilo právo na účinnú súdnu ochranu, keďže proti nemu nebolo možné podať odvolanie.
- 82 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že z písomností v spise nevyplýva, že by Rada overila, do akej miery je takéto rozhodnutie, o aké ide v prejednávanej veci, proti ktorému nemožno podať odvolanie, v súlade s článkom 42 trestného poriadku, výslovne uvedeným v časti napadnutých aktov týkajúcej sa práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu (pozri bod 74 vyššie), podľa ktorého má podozrivá osoba právo „napadnúť rozhodnutia, úkony a opomenutia vyšetrovateľa, prokurátora a vyšetrojúceho sudcu“.
- 83 Po druhé z písomností v spise nevyplýva, že by Rada napriek informáciám, ktoré jej poskytol žalobca, overila dôvody, na základe ktorých nebol zastúpený advokátmi určenými samotným žalobcom, ale advokátom ustanoveným *ex offo*.
- 84 Konkrétne je pravda, ako pripomína Rada, že v januári 2019 dostala ako odpoveď na žiadosť zaslanú ukrajinským orgánom, ktorá sa týkala najmä otázky, či bol žalobca zastúpený advokátom na pojednávaní pred vyšetrojúcim sudcom, list od GP z 22. januára 2019, v ktorom bolo uvedené, že obhajoba žalobcu bola zabezpečená advokátom z centra bezplatnej právnej pomoci ustanoveným *ex offo* vyšetrojúcim sudcom. Treba však uviesť, že na jednej strane sa žalobca vo svojom liste zo 4. februára 2019, zaslanom v lehote stanovenej Radou ako odpoveď na jej list z 25. januára 2019, sťažoval na to, že nebol zastúpený advokátmi, ktorých určil, a nie na nedostatok právneho zastúpenia, a na druhej strane, že Rada sa uspokojila s odpoveďou GP, ktorá navyše len opakuje veľkú časť rozhodnutia vyšetrojúceho sudcu, bez toho, aby skutočne zohľadnila aspekty uvádzané žalobcom v súvislosti s ustanovením advokáta *ex offo* vyšetrojúcim sudcom.
- 85 Z rozhodnutia vyšetrojúceho sudcu z 5. októbra 2018 totiž vyplýva, že tento sudca bol informovaný o tom, že si žalobca zvolil advokáta, pretože uvádza, že mu doručil nové oznámenie o podozrení zo 6. marca 2018. Za týchto okolností si Rada, ktorej úlohou je v prípade spochybnenia preukázať opodstatnenosť dôvodov uplatňovaných proti dotknutej osobe (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. septembra 2019, Klymenko/Rada, C-11/18 P, neuvverejnený, EU:C:2019:786, bod 38 a citovanú judikatúru), nespĺnila v prejednávanej veci svoju povinnosť uistiť sa, že v rámci konania 521 bolo dodržané právo žalobcu na obhajobu.
- 86 Po tretie z písomností v spise nevyplýva, z akých informácií vychádzal vyšetrojúci sudca, keď dospel k záveru, že meno žalobcu je zaradené do zoznamu osôb hľadaných Interpolom, a na základe akých dôvodov sa Rada jednoducho uspokojila s tvrdeniami GP a vyšetrojúceho sudcu v tomto ohľade, napriek všetkým dokumentom, ktoré jej zaslal žalobca a ktoré preukazujú, že jeho meno sa nenachádzalo na zozname osôb hľadaných Interpolom.

- 87 Okrem toho tento posledný uvedený aspekt nie je zanedbateľný v rámci posúdenia dodržania práva žalobcu na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu so zreteľom na článok 297-4 trestného poriadku, podľa ktorého je zaradenie do zoznamu medzištátne alebo medzinárodne hľadaných osôb jednou z dvoch podmienok, ktoré musí prokurátor preukázať, ak žiada o povolenie konať v neprítomnosti obvineného.
- 88 V tejto súvislosti treba uviesť, že vyšetrojúci sudca sa vo svojom rozhodnutí z 5. októbra 2018 zmiňuje o oboch podmienkach, avšak bez toho, aby sa výslovne vyjadril k podmienke týkajúcej sa zaradenia mena dotknutej osoby do zoznamu. Pokiaľ ide o GP, treba konštatovať, že vo svojom liste z 22. januára 2019 uvádza len to, že 5. júna 2014 bolo meno žalobcu zaradené do zoznamu medzinárodne hľadaných osôb a že príslušné informácie boli zaznamenané v spise generálneho sekretariátu Interpolu, ale následne boli zablokované až do preskúmania sťažnosti z dôvodu námietok vznesených žalobcom.
- 89 Po štvrté, pokiaľ ide o dodržanie práva žalobcu na prejednanie veci v primeranej lehote, z listov GP nevyplýva, z akého dôvodu, vzhľadom na dlhotrvajúcu neprítomnosť žalobcu na ukrajinskom území, o ktorej boli ukrajinské orgány informované, bola vyšetrojúcemu sudcovi predložená žiadosť o konanie v neprítomnosti žalobcu až 9. júla 2018, teda viac ako štyri roky po začatí predbežného vyšetrovania.
- 90 Treba tiež konštatovať, že GP predložila úplné znenie rozhodnutia o konaní v neprítomnosti žalobcu v odpovedi na otázku Rady z 18. januára 2019 a že až do prijatia napadnutých aktov Rada nebola ukrajinskými orgánmi informovaná o stave konania 521 vo svetle uvedeného rozhodnutia o povolení konať v neprítomnosti žalobcu, ani sama nepožiadala tieto orgány o informácie v tomto ohľade. V liste z 22. januára 2019 navyše GP uviedla len to, že obžaloba bude podaná na súd po tom, čo sa obhajoba oboznámi s obsahom prebiehajúceho trestného konania.
- 91 Pokiaľ ide o tvrdenie, ktoré Rada vyvodzuje z existencie iných súdnych rozhodnutí prijatých voči žalobcovi (pozri bod 53 vyššie), treba uviesť, ako sa už urobilo vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada (T-274/18, EU:T:2019:509, bod 81), že tieto rozhodnutia patria do rámca trestných konaní, ktoré odôvodnili zaradenie a ponechanie mena žalobcu na zozname, a majú vo vzťahu k nim len vedľajší charakter, keďže majú buď preventívnu, alebo procesnú povahu.
- 92 Takéto rozhodnutia, ktoré môžu slúžiť nanajvýš na preukázanie existencie dostatočne pevného skutkového základu, konkrétne skutočnosti, že v súlade s kritériom zápisu boli voči žalobcovi vedené trestné konania, ktoré sa okrem iného týkali trestného činu sprenevery ukrajinských finančných prostriedkov alebo aktív, nie sú zo svojej podstaty samy osebe spôsobilé preukázať, že rozhodnutie ukrajinských justičných orgánov začať a viesť uvedené trestné konania, z ktorého v podstate vychádza zachovanie reštriktívnych opatrení voči žalobcovi, bolo prijaté pri dodržaní práva žalobcu na obhajobu a jeho práva na účinnú súdnu ochranu.
- 93 Navyše, pokiaľ ide o okolnosť, že žalobca pripustil, že mu bol 21. apríla 2017 sprístupnený spis, ktorý na jeho osobu vedie GP, treba konštatovať, že ide o podmienku nevyhnutnú, ale určite nie dostatočnú na to, aby sa dospelo k záveru, že právo žalobcu na obhajobu a jeho právo na účinnú súdnu ochranu boli dodržané (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 88).
- 94 V každom prípade Rada neuvádza žiadnu písomnosť nachádzajúcu sa v spise ku konaniu, ktoré viedlo k prijatiu napadnutých aktov, z ktorej by vyplývalo, že skúmala rozhodnutia ukrajinských súdov, na ktoré sa všeobecne odvoláva, a že na ich základe mohla dospieť k záveru, že právo žalobcu na obhajobu a jeho právo na účinnú súdnu ochranu boli vo svojej podstate dodržané.
- 95 Okrem toho Rada nevysvetľuje ani to, ako sa možno na základe existencie týchto rozhodnutí domnievať, že ochrana predmetných práv bola zaručená, keďže ako uviedol žalobca v listoch zaslaných Rade, konanie 521, ktoré sa začalo v apríli 2014 a týkalo sa skutkov spáchaných údajne v rokoch 2011

až 2014, sa stále nachádzalo v štádiu predbežného vyšetrovania a predmetná vec nebola predložená ukrajinskému súdu na rozhodnutie vo veci samej, ale nanajvýš len na rozhodnutie o procesných otázkach.

- 96 Článok 47 druhý odsek Charty, ktorý predstavuje parameter, z hľadiska ktorého Rada posudzuje dodržanie práva na účinnú súdnu ochranu, stanovuje, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 84 a citovanú judikatúru).
- 97 Pokiaľ Charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným EDLP, akými sú práva stanovené v článku 6, ich zmysel a rozsah sú podľa článku 52 ods. 3 Charty rovnaké ako tie, ktoré im prikladá EDLP.
- 98 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ESLP pri výklade článku 6 EDLP uviedol, že cieľom zásady primeranej lehoty je najmä chrániť obvineného pred nadmernými prietahmi v konaní a zabrániť tomu, aby zostal príliš dlho v neistote o svojom osude, ako aj omeškaniam, ktoré by mohli ohroziť účinnosť a dôveryhodnosť výkonu spravodlivosti (pozri ESLP, 7. júla 2015, Rutkowski a i. v. Poľsko, CE:ECHR:2015:0707JUD007228710, bod 126 a citovanú judikatúru). Ďalej ESLP konštatoval, že porušenie tejto zásady možno určiť okrem iného vtedy, ak sa trestné konanie v štádiu vyšetrovania vyznačuje niekoľkými fázami nečinnosti, ktoré možno pripísať orgánom príslušným na vedenie tohto vyšetrovania (pozri v tomto zmysle ESLP, 6. januára 2004, Rouille v. Francúzsko, CE:ECHR:2004:0106JUD005026899, body 29 až 31; 27. septembra 2007, Reiner a i. v. Rumunsko, CE:ECHR:2007:0927JUD000150502, body 57 až 59, a 12. januára 2012, Borisenko v. Ukrajina, CE:ECHR:2012:0112JUD002572502, body 58 až 62).
- 99 Okrem toho z judikatúry vyplýva, že ak sa voči osobe uplatňovali reštriktívne opatrenia už niekoľko rokov, a to v dôsledku existencie toho istého predbežného vyšetrovania vedeného GP, Rada musí ešte hlbšie preskúmať otázku prípadného porušenia základných práv tejto osoby zo strany ukrajinských orgánov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2019, Stavvyckyj/Rada, T-290/17, EU:T:2019:37, bod 132).
- 100 V prejednávanej veci mala preto Rada prinajmenšom uviesť dôvody, pre ktoré sa mohla napriek tvrdeniam žalobcu uvedeným v bode 95 vyššie domnievať, že právo žalobcu na účinnú súdnu ochranu pred ukrajinskými justičnými orgánmi, ktoré je zjavne základným právom, bolo dodržané, pokiaľ ide o otázku, či bola jeho vec prejednaná v primeranej lehote (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 87).
- 101 Vzhľadom na dokumenty v spise teda nemožno dospieť k záveru, že informácie, ktoré mala Rada k dispozícii pri prijímaní napadnutých aktov, jej umožnili overiť, či rozhodnutie ukrajinských justičných orgánov bolo prijaté pri dodržaní práva žalobcu na účinnú súdnu ochranu a na prejednanie jeho veci v primeranej lehote.
- 102 Okrem toho v tejto súvislosti treba tiež uviesť, že judikatúru, podľa ktorej v prípade prijatia rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov, akým je rozhodnutie týkajúce sa žalobcu, neprináleží Rade ani súdu Únie overovať dôvodnosť vyšetrovaní vedených na Ukrajine proti osobe, ktorej sa týkali tieto opatrenia, ale len dôvodnosť rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov vo vzťahu k dokumentu alebo dokumentom, ktoré boli základom tohto rozhodnutia, nemožno vykladať v tom zmysle, že Rada nie je povinná overiť, či rozhodnutie tretieho štátu, z ktorého má v úmysle vychádzať pri prijímaní reštriktívnych opatrení, bolo prijaté pri dodržaní práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 90 a citovanú judikatúru).

- 103 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy nie je preukázané, že Rada sa pred prijatím napadnutých aktov uistila o tom, že ukrajinské justičné orgány dodržali v rámci trestných konaní, z ktorých Rada vychádzala, právo žalobcu na obhajobu a jeho právo na účinnú súdnu ochranu. Z toho vyplýva, že Rada sa tým, že rozhodla o ponechaní mena žalobcu na zozname, dopustila nesprávneho posúdenia.
- 104 Za týchto okolností treba zrušiť napadnuté akty v rozsahu, v akom sa týkajú žalobcu, pričom nie je potrebné skúmať ostatné žalobné dôvody a tvrdenia uvádzané žalobcom.
- 105 Pokiaľ ide o subsidiárny návrh Rady (pozri bod 43 tretiu zarážku vyššie) v podstate na zachovanie účinkov rozhodnutia 2019/354 až dotedy, kým uplynie lehota stanovená na podanie odvolania, a v prípade, že by bolo podané odvolanie, až do rozhodnutia o tomto odvolaní, stačí uviesť, že rozhodnutie 2019/354 bolo účinné len do 6. marca 2020. V dôsledku toho nemá zrušenie napadnutého rozhodnutia týmto rozsudkom vplyv na obdobie po tomto dátume, takže o otázke zachovania účinkov tohto rozhodnutia nie je potrebné rozhodnúť (pozri rozsudok z 11. júla 2019, Klymenko/Rada, T-274/18, EU:T:2019:509, bod 93 a citovanú judikatúru).

O trovách

- 106 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom žalobcu.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Rady (SZBP) 2019/354 zo 4. marca 2019, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2019/352 zo 4. marca 2019, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, sa zrušujú v rozsahu, v akom bolo meno pána Olexandra Viktorovyča Klymenka ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia.**
- 2. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.**

Spielmann

Spineanu-Matei

Mastroianni

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. júna 2020.

Podpisy